

PRVIČ V DRŽAVNEM ZBORU

Več slovenskih medijev je v poročilih s seje Državnega zbora RS v četrtek, 2. marca 2006, poudarilo, da je bil na njej prvič prisoten in tudi povabljen k besedi predstavnik Slovencev v tujini v osebi **dr. Branka Zorn**. Na seji se je obravnavala tematika zakona o Slovincih izven državne meje, ki je do sedaj potekala v raznih delovnih telesih parlamenta. Sicer pripravljanje tovrstnega zakona sega več let nazaj, a jih ne nekdanja poslanska večina ne takratna vlada nista imeli interesa izglasovati.

Dr. Zorn je med drugim dejal:

Posebna čast mi je dananjja seja, ko boste predstavniki slovenskih državljanov obravnavali in sprejemali krovni zakon, ki bo odslej skrbel za Slovence po svetu.

Nagovarjam vas v imenu tujih institucij civilne družbe, ki delujejo v Sloveniji in skrbijo za Slovence v zamejstvu in po svetu. Društvo Slovenija v svetu, Rafaelova družba, Svetovni slovenski kongres in Slovenska izseljenska matica so me izbrali izmed mnogih Slovencev, ki živijo po svetu oziroma smo se že vrnili domov. To me posebej veseli, ker je bila odločitev soglasna, istočasno pa mi tako sprejeta odločitev nalaga še dodatno odgovornost.

Slovenci v matični domovini ste že ob osamosvojitvi, ko ste pisali slovensko ustavo, izkazali voljo in priznanje, da smo Slovenci, ki živimo zunaj državnih meja, tudi pripadniki istega naroda. To voljo ste tudi vključili v razne zakone in v Resolucijo.

Veliko ste se trudili pri nastajanju zakona. Sedanja vlada RS pa si je še posebej prizadevala za izdelavo dokončne verzije.

Po novem zakonu bo vodilna vloga pripadala Uradu vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, katerega bi v bodoče vodil minister brez listnice, in Komisiji DZ RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. Pomembni posvetovalni telesi pa bosta Svet za Slovence v zamejstvu in Svet za Slovence po svetu.

Vendar stvari niso bile popolnoma dorečene in letos, ko samostojna slovenska država praznuje svoj 15. rojstni dan, je že čas, da sprejmemo krovni zakon in s tem tudi formalno vključimo Slovence po svetu kot pravni subjekt v slovensko zakonodajo, obenem pa javno priznamo obstoj slovenskih skupnosti po svetu kot del slovenskega narodnega telesa...

Slovenci, ki živimo oziroma smo živeli v tujini, zavestno in s trudom ter z velikim čutom slovenske pripadnosti gojimo slovenstvo, ga ohranjamo in posredujemo naslednjim rodovom z močno željo, da bi slovenska beseda in slovensko čutenje v tujini ne izumrlo. V ta namen smo ustvarili slovenske osnovne, srednje in visokolske tečaje, slovenske pevske zborove, portne reprezentance, gledališke skupine, planinska in lovška društva, radijske in televizijske oddaje, izdajali smo knjige, časopise in revije, ustvarjali smo gospodarske zbornice in podporne jednote, gradili smo središča in se in se bi lahko našteval. Vse to, seveda, z lastnimi sredstvi in s prostovoljnimi delom - vedno v prostem času po napornem delavniku in borbi za vsakdanji kruh. To delo in slovensko zavest pa posredujemo prihajajočim rodovom...

V času od osamosvojitve smo priča vračanju Slovencev oziroma prihajanju potomcev izseljencev, ki so, čeprav rojeni na tujih tleh, ohranili slovensko zavest tako močno, da so čutili potrebo po „vrnitvi“ na zemljo svojih prednikov. Zato pozdravljamo v zakonu tudi poglavje, ki zajema repatriacijo. Repatriacija v smislu simbolnega povabila Republike Slovenije, da se Slovenci, ki so nekoč oddaljeni, lahko tudi vrnejo domov.

Slovenija bi morala biti zainteresirana, da se vrne čim več Slovencev, ki čutijo slovensko.

Žal, 72. člen zakona namenja finančno podporo le Slovincem iz držav, za katere se ugotovi, da so v budi gospodarski ali politični krizi in/ali Slovincem, ki lahko doprinejo k razvoju in uveljavitvi Republike Slovenije. Tako razlikovanje med Slovenci je težko razumljivo in neumestno.

Z večjo naseljitvijo Slovencev iz sveta bi prispevali k reševanju mnogih zdajšnjih težav: zapolnili bi nekatera prosta delovna mesta, ki jih naraščajoči državljani nočejo zasedati, s priselitvijo mladib družin z več otroki bi pomagali pri reševanju staranja populacije in nizke rodnosti. Slovenci, ki so se rodili v tujini, bi svoje znanje prinesli v Slovenijo.

Zakon, ki ga boste obravnavali, sicer ne predstavlja novosti. V sosednjih državah imajo izseljenci urejen status že več desetletij. Izvolitev zakona bo le poravnava nekega dolga, kar so drugod po Evropi že zdavnaj naredili. Opozoril bi pa na pobudo komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in v svetu, da se prouči možnost ureditve stalnega predstavnika Slovencev v zamejstvu in po svetu. Izvolitev stalnega poslanca, predstavnika izseljencev, predstavlja nov izziv. To je edina zagotovitev, da se zakon spremeni, ob upoštevanju resničnih potreb izseljencev. Za njeno uresničitev si bomo še posebej prizadevali...

Tudi parlamentarci na obisku

Od ponedeljka 13. marca se bo nahajala v Južni Ameriki delegacija Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. Delegacijo sestavljajo predsednik komisije **mag. Janez Kramberger** (SDS), člana **Drago Koren** (NSi) in **Boštjan Zagorac** (SNS), sekretarka **Breda Mulec**, v zastopstvu Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu pa gospa **Suzana Martinez**.

Običajno je že, da delegacija komisije obišče posamezne slovenske skupnosti po svetu. Tudi v prejšnji zasedbi je komisija vedno obiskala tudi Slovence v Argentini. Sedanji obisk ima še poseben pomen, saj spoupada z obravnavo v slovenskem parlamentu zakona o Slovincih po svetu.

Delegacija se bo v ponedeljek in torek (13. in 14. 3.) mudila pri Slovencih v Braziliji, v sredo pa bo

Mag. Janez Kramberger

pride v Argentino. Tukaj bo imela stike z slovenskimi skupnostmi predvojnih in povojnih izseljencev. Srečala se bo tudi z raznimi komisijami argentinskega parlamenta. V petek 17. bo srečanje z razpršenim Medorganizacijskim svetom. V soboto bodo obiskali polo Franceta Balantiča v našem domu v San Justu, ter slovensko zavetišče Rožmanov dom. V nedeljo bodo v Slovenskem domu v San Martinu. V ponedeljek obiščejo Slovence v Urugvaju;

v torek pohitijo v Bariloče; v sredo pa se že vrnejo v Slovenijo.

Gotovo se nahajamo v novem obdobju razmerja med državo Slovenijo in rojaki, ki živimo po svetu. Ob dobrodošli delegaciji izražamo željo, da bi se medsebojni stiki, sodelovanje in zlasti odkritosrčno razumevanje in medsebojno spoštovanje še ojačilo.

Na Koronkem že polovico podpore

Za izvedbo referendumu o dvojezičnih krajevnih napisih na avstrijskem Koronkem so od potrebnih 15.000 podpisov podpore zbrali že več kot polovico, je dejal koronški deželni glavar Joerg Haider v pogovoru za avstrijski državni radio ORF. Za Haiderja je tudi jasno, „da ne bomo uvedli rešitve pod 15 odstotki“ manjšinskega prebivalstva za dvojezično topografijo. To naj bi bil tudi „vzgojni ukrep“ za ustavno sodnišče, je poudaril Haider.

Na referendumu naj bi se povprašalo, ali se dvojezične krajevne table postavijo v občinah s 15-odstotnim manjšinskim deležem, in tam samo v krajih s 15 odstotki Slovinci, ali se postavijo v občinah z 20-odstotnim manjšinskim deležem, in tam samo v krajih z 20 odstotki slovenske manjšine, ali pa se sploh ne postavijo in vprašanje dvojezičnih krajevnih napisov s tem ostane odprto.

Na vprašanje novinarke, kako naj se odločijo na referendumu tisti, ki so za izpolnitev določb avstrijskega ustavnega sodnišča, da je dvojezične krajevne table potrebno postaviti že pri okoli deset odstotkih manjšinskega prebivalstva, je Haider menil, da „lahko na glasovnici pripripijo, da vidijo alternativo ali pa se referendumu sploh ne udeležijo“.

Za Haiderja sicer rešitev pod 15 odstotki ne pride v poštev. Ustavno sodnišče namreč sploh nima zakonodajnih pristojnosti, zato naj bi bil to tudi „vzgojni ukrep“ za ustavno sodnišče. „V Avstriji vlada demokracija, zato ima ljudstvo zadnjo besedo,“ je zatrdil deželni glavar na avstrijskem Koronkem. Po njegovem lahko določijo potrebni delež manjšinskega prebivalstva za dvojezične krajevne table do 25 odstotkov.

Po ocenah pravnikov mora koronška deželna volilna oblast sicer še preveriti, ali je povpraševanje sploh dopustno. Rezultat referendumu ni zavezujoč.

PRED DUNAJEM

Dvojezične table, ki so zanetile spor na avstrijskem Koronkem, so dosegle tudi Dunaj. Na avtocesti A2 na obrobju avstrijske prestolnice se je namreč ob tabli, na kateri je v nemščini označena smer „Nach Kaernten“ pojavila še tabla s slovenskim prevodom „Na Koronko“, poroča avstrijska tiskovna agencija APA. Na zahtevo ob-lasti avstrijske Koronke so nato odstranili slovensko dopolnilo, zgolj nemško tablo pa povitali, da ji nihče ne bi mogel pridati slovenskega napisa.

Zakon o Slovincih zunaj meja

Poslanca Nove Slovenije Drago Koren in Mojca Kucler Dolinar sta na novinarski konferenci v Ljubljani spregovorila o predlogu zakona o odnosih Slovencev s Slovenci zunaj njenih meja, v zvezi s katerim je državni zbor opravil drugo obravnavo. Strinjala sta se, da je zakon zelo pomemben, pri tem pa omenila, da med drugim uvaja položaj ministra brez listnice.

Ker je spomnil Koren, v 15 letih samostojnosti Slovenija še ni uspela uresničiti dolžnosti do Slovencev v zamejstvu in tujini. Po mnenju Korena so ti Slovenci veliko prispevali v obdobju osamosvajanja in prizadevanj za mednarodno priznanje slovenske samostojnosti. Odnose z njimi je potrebno urediti, saj navsezadnje rojaki že vrsto let ohranjajo slovenstvo, materin jezik, slovensko kulturo in narodno zavest, je dejal.

Po besedah Mojce Kucler Dolinar gre pri zakonu za prvi resnični pravni akt, ki predstavlja tudi določeno priznanje Slovencev v zamejstvu in po svetu ter spodbudo pri uresničevanju njihovih prihodnjih ciljev.

Urad vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu mora voditi minister, ki tudi sodeluje na sejah vlade in tako sodeluje pri sprejemanju odločitev na vseh področjih, ki se nanajajo na Slovence v zamejstvu in po svetu.

Kot je še dejala Dolinarjeva, v stranki rešitve, ki jih prinaša zakon, ocenjujejo kot optimalne. Pozna pa se, da gre za kompromis in rezultat dolgoletnih prizadevanj, kar vedno ne prinaša „plusov“. Po njenih ocenah se tudi pozna, da se je v zadnjih letih se je na čelu urada vlade za Slovence v zamejstvu in posvetu zamenjalo 12 državnih sekretarjev. Po mnenju stranke je nastopil čas, da se to vprašanje uredi, zato tudi podpirajo predlog o uvedbi ministra brez listnice.

Koren si nadalje še želi, da bi se povečilo poslancev v DZ zbor povečal za dva poslanca, z 90 na 92, torej s predstavnikoma zamejstva in izseljenstva. Na vprašanje, kdaj v skladu z napovedmi namerava vložiti predlog za spremembo ustave, je pojasnil, da tega v NSi še niso storili, si pa bo sam prizadeval, da se bo to zgodilo.

BERI...

60 LET PRIMORSKEGA TISKA	2	JESENICE, MESTO SKOZI ČAS	4
RAZGOVOR Z MINISTROM ZA ŠOLSTVO RS	3	KAJ JE PRAVZAPRAV BOLEZEN NORIH KRAV...	4

Dvakrat pri Lepi Vidi

(Od našega dopisnika)

Devin je čudovit kotiček na severu Jadranskega morja. Je pa tudi mnogo več kot le biser Stvarnikovega dela. Je zgodovinski kraj, kulturna postojanka, je eden izmed vidnih krajev, kjer slovenska trdoživost priča o svojem narodnem ozemlju. Več stvariteljev slovenske besede je v ta del slovenskega Primorja postavilo literarni lik Lepe Vide.

Devinski grad sicer ni bil nikoli v lasti slovenskih plemičev, je pa vedno bil povezan s slovenskim okoljem (pa ne samo zaradi tlake ...). Tudi danes je tako, saj so 60. obletnico slovenskega demokratskega tiska zamejske Primorske, v katero je vključena tudi 10-letnica izhajanja tednika Novi glas, praznovali v konferenčni dvorani gradu, ki je včasih budno pazil na dogajanja v Trzankem zalivu, danes pa je prostor, kjer lahko spoznavamo del zgodovine in poslušamo predavanja ali koncerte.

V četrtek, 26. januarja je goritka Mohorjeva pripravila proslavo, da obeleži prvih šestdeset let slovenskega poveljnega demokratskega tiska. Kaj to pomeni in kaj vse zaobsega, je v svojem nagovoru povedal Marko Tavčar z natančnimi in izčrpnimi podatki. Od prvih poizkusov takoj po končani drugi svetovni vojni pa do Katoliškega glasa in Novega lista, ki sta se leta 1995 združila v Novi glas. Proslave se je udeležilo veliko rojakov, ki se zavedajo važnosti slovenskega tiska za slovensko manjšino v Italiji. Prisotne so bile vidne osebnosti javnega življenja; pozdravili in čestitali so k obletnici: goritki nadškof Dino de Antoni, generalni konzul RS v Trstu Jože Šumelj, Rudi Merljak iz Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, senator v rimskem parlamentu Milon Budin, v imenu Zveze italijanskih katoliških tednikov (FISC) Andrea Bellavite (najprej v slovenščini, nato v italijanščini!), devinsko-nabrežinski župan Giorgio Ret ter predstavnik krovnih organizacij dr. Drago Štoka (SSO) in Rudi Pavlič (SKGZ). Simbolično priznanje za ves trud so dobili odgovorni uredniki nekdanjih tednikov Dusan Jakomin in Drago Legit ter Novega glasa Andrej Bratuž. Slovesnost so poživali

Dr. Legit pri podpisovanju knjige. Ob njem hčerka Alenka in nečak Martin Breclj.

vložki pevske skupine Musicus in Ano ur'co al' pej dveje.

Druga slovesnost je bila 19. februarja, ko je Mohorjeva - ne v grajskih dvorani, ampak v bivšem grajskem rastlinjaku, ki ga, prenovljenega, uporabljajo devinski pevski zbori - predstavila knjigo z izbranimi članki javnega delavca in politika, časnikarja dr. Draga Legita. Ne zapečkarji, ampak protagonisti ob njegovi 80-letnici. Prireditelj je bila v sklopu slovenskega kulturnega praznika.

Za začetek sta mu zbora Ženski pevski zbor Devin in Fantje izpod Grmade pod vodstvom Iva Kralja zapela zdravico za visoko življenjsko obletnico.

Dr. Legit je vse svoje življenje stal v prvi bojni vrsti za pravice slovenskega človeka na ozemlju, ki je za mejo ostal pod italijansko oblastjo. Bil je devinski občinski svetnik in kar dva mandata tamkajnji župan, ves čas izhajanja tednika Novega lista njegov odgovorni urednik, časnikar na informativnem oddelku slovenskega radia Trst A in več let tudi odgovoren za informacijsko službo v slovenskem jeziku, večkratni predavatelj na študijskih dnevih v Dragi. S svojo besedo je nekoč vplival pri izbiri novega škofa, ki bi ne bil tako nasproten Slovincem, kot je bil predhodni. Njemu gre — med mnogimi drugimi

— zasloga, da smejo časnikarji slovenskih medijev v Italiji strokovni izpit polagati v slovenskem jeziku! On je tudi zaslužen za pobudo, da sta se pred desetimi leti spojila tradicionalna tednika in za nastanek Novega glasa.

Iz tega seznama že lahko razberemo, da je imel Jože Horvat (nekdanji časnikar Dela in Slovenca, danes podsekretar na ministrstvu za kulturo RS) precej dela, ko je iz plodovitega časnikarskega opusa izbral prispevke. Tematika je tako manjšinska kot globalno slovenska, nanana se tako na slovensko kot italijansko politiko, -skratka: na vse, kar vpliva na življenje posameznika in skupnosti. Uvodne besede je prispeval Jurij Paljk, nekdanji „učenec“ dr. Legita in sedanjí glavni urednik Novega glasa.

Na predstavitvi je spregovoril tudi jubilat. Njegove besede so se nananale na to, za kar se je vse življenje trudil: dati od sebe to, kar imamo najboljšega; brez tega ne bomo preživeli. Niso manjkale tudi besede o maternem jeziku, katerega sam z ljubeznijo goji. Tudi svojim sodelavcem je vcepljal „vztrajno, profesionalno brezhibno, vrednostno jasno pisavo — kakor tudi navdih in obvezo za zvesto, nikoli omahljivo ljubezen do jezika in slovenskih ljudi, izražajočo v budni skrbi za njun obstoj in razvoj“.

Večer je vodil pesnik Aleks Pregarc, ki je ob 100-letnici smrti Simona Gregorčiča recitiral nekatere njegove pesmi, pianistki Veronika in Petra Grassi pa sta ga popestrili z glasbenimi vložki.

Na sedežu devinskih zborov je ob tej priliki razstavljal svoje stvaritve tržanski likovnik Edi Žerjal. Enajst marin je nosilo skupen naslov Dom Lepe Vide. Dela, kombinirana tehnika akvarel s svilenimi papirji, se nanajajo na obalo okoli Devina pa mimo Brega, Nabrežine proti Trstu. Kot je povedal predstavitelj Marko Tavčar, je v njih najti lepoto, kot jo je našla Lepa Vida, ko se iz tujine, v kateri ni našla sreče, vrne domov iz ljubezni do svojih krajev in ljudi.

Polna dvorana je ob koncu zaživel v prijetnem domačem pogovoru ob kratkem prstu in zlatem pridelku vinorodnega okolja.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONA MIZERIT

So dogodki, ki na nek način predstavljajo pomen družbenega delovanja. So kot neke vrste simbol, ki nam pooseblja težnje in razvoj neke družbe. Tak je gotovo primer sodbe vodje vlade prestolnega mesta Buenos Aires, ki je te dni dosegla svoj razplet.

Kot že tolikokrat. Naš list ima kar nekaj prednosti, a eno vidno slabo stran. Zaključujemo ga v ponedeljek in tiskamo v torek, nekateri naročniki ga berejo že v sredo, mnogim pa pride v roke šele naslednjo nedeljo. S tem so politične dnevne novice že zastarele in kar na naših straneh napovedujemo, se je medtem že zgodilo. Tak je tudi primer sodbe, katere predmet je Anibal Ibarra, vodja vlade avtonomnega prestolnega mesta. V trenutku, ko bo naš list tiskan in na poti razpečave, bo že znano, ali ga je posebna sodna komisija petnajstih članov obsodila ali ne. Potrebni sta dve tretjini, torej deset glasov, da ga odstavijo. Če opozicija tega ne doseže, bo ostal na svojem mestu do konca mandata.

Kaj je bistvo. Vse se je začelo tistega usodnega konca leta, ko je požar uničil koncertno dvorano in plesinice „República de Cromagnon“. V požaru in na posledicah strupenih plinov je umrlo 194 mladih, ki so se zbrali na koncert znane band „Callejeros“. Ko se je stvar začela raziskovati je prišla na dan veriga korupcij, sprenevedanja in podkupovanja, kjer so se znašle mestne kontrolne oblasti, policija in gasilci. Nihče ne more reči, da ni vsaj delno so-kriv. Odstopil je mestni tajnik, ki bi moral skrbeti za ta resor, bili so prizadeti policijski in gasilski funkcionarji. Sprožil se je kazenski postopek, ki je nekaj časa ne bo zaključen, a vzporedno se je začel politični postopek proti vodji mestne vlade kot najvišjemu odgovornemu za red in normalno življenje mesta. Anibal Ibarra se je tako znašel sredi viharja, ki ga ni pričakoval.

Simbol. Primer nesrečnega požara in sledečega političnega postopka je tipičen za Argentino. Gotovo tudi ne kakšno drugo državo, saj podobnega primera ni manjkalo ob zadnjem božiču v Sloveniji. In z nekega vidika je bolje, da pišec teh vrstic ne pozna razsodbe, ker je pisanje tako lažje. Anibal Ibarra je postal neke vrste svetopi-semki spravi kozel, ki mu je bilo treba napraviti vse grehe družbe in ga spoditi v politično puščavo. Na čelu tega gibanja je stala skupnost starih umrlih, ki zahtevajo neke vrste zadostneženje za toliko trpljenja in toliko uničenih mladih živ-

ljenj. Politična opozicija proti Ibarri, ki je danes večinska v mestnem svetu, pa je ta vihar izkoristila, ujela veter v svoja jadra in skupala „župana“ odstaviti. V dogodku kjer so (smo) vsi krivi, so našli figuro, ki naj to krivdo prevzame in poosebi. Politična sodba, ki se prvič izvaja (celo pravilnik je bil nepopoln in ga je bilo treba sproti dopolnjevati), je bila precej skaljena in vemo, da se v kalnih vodah dobro ribari.

Sprenevedanje. Je Ibarra kriv in zasluži da ga odstavijo? Odgovor je težak in zahteva osebno presojo. Res je, da riba začne smrdeti pri glavi, a kolikuma je krivda glave za smrad, če je gnilo vse telo. Tak je primer te afere. Ko je vodja opozicije Mauricio Macri, ki je izgubil zadnje mestne volitve proti Ibarri dejal, da se njemu kaj takega ne bi zgodilo, smo videli mnogo nejevernih nasmevov. Krivda Ibarre pa ni toliko v požaru Cromagnona kot v tem, da je temeljil svoji dve kampanji na boju proti korupciji, pa na tem področju ni opravił skoraj ničesar. Še več, vsa poznejša kampanja proti plesnim in koncertnim lokalom je bila le delno uspešna. Kdor vsaj malo pozna „buenosaireško noč“ ve, da je danes ogromno koncertnih lokalov ne izpolnjuje minimalnih predpisov, pa vseeno delujejo na podlagi korupcije in podkupovanja. Sprenevedajo pa se vsi, vključno stari, ki nikdar niso vpratali kam gredo njihovi otroci, in če so kraji in lokali v katere zahajajo varni ali ne, dostojni ali ne. Čeprav je res, da je danes taka kontrola nad mladimi vedno težja, ker vsa družba vleče v nasprotno smer. A to je tema druge, daljše in globlje debate.

Grenak papir. V sporu z Urugvajem zaradi papirnic na mejni reki je tudi prišlo do premikov. Potem, ko je predsednik Kirchner ob otvoritvi redne dobe parlamentarnega zasedanja javno zaprosil, naj za tri mesece ustavijo gradnjo, da odprejo pot dialogu, je nasprotna stran pokazala pripravljenost. A urugvajski predsednik zahteva, naj Argentinci najprej končajo z blokado mostov med obema državama. Vendar ambientalistične skupnosti v provinci Entre Rios niso pripravljene da bi popustile, dokler se gradnja ne ustavi. Pomagala ni niti promija guvernerja Bustija. Zavedajo se, da če ne bi nastopila civilna družba, bi danes gradnja potekala nemoteno. Ne zaupajo ne provincijski ne državni vladi in se bojijo, da bi jih končno pustili na cedilu. Kot že tolikokrat, se tudi v tem kaže globoko nezaupanje civilne družbe do oblasti.

Finančni minister leta v Evropi

V Vili Podrožnik je potekala podelitev priznanja „finančni minister leta v Evropi“, ki ga je ministru za finance dr. Andreju Bajuku izročil Brian Caplen, urednik britanske revije The Banker, skupine Financial Times.

Urednik Brian Caplen je po predstavitvi revije The Banker, ki letos praznuje 80. letnico obstoja in se jo dobi v 140 državah in na vseh ključnih svetovnih gospodarskih dogodkih, kot npr. v Davosu, obrazložil podelitev priznanja.

Uvodoma je dejal, da je namen nagrade za finančnega ministra The Banker nagraditi finančne ministre, ki so gospodarstvo v svojih državah popeljali naprej v včasih težkih okoliščinah. G. Bajuk je prav gotovo zaslužen za napredek Slovenije. Dosegel je zmanjšanje proračunskega primanjkljaja na 1,7 BDP, kar je veliko manj od prvotno napovedanih 2,1 odstotka.

To je zahtevalo odločne korake, tudi kar se tiče zmanjšanja javne porabe. Prevzem evra, je leta 2005 pomenil pomemben cilj za Slovenijo in g. Bajuk je odigral drastično vlogo pri zagotavljanju maastrichih kriterijev. Politika je nadloga za številne finančne ministre povsod po svetu. V Sloveniji imate koalicijsko političnih strank, kar zahteva veliko pogajanj in kompromisa, da bi prišlo do dogovora.

Mogoče je največji dosežek g. Bajuka ta, da je sledil svoji poti, navkljub politiki. Zaradi vseh navedenih razlogov mi je v veliko čast, da lahko g. Bajuku podelim nagrado revije The Banker za finančnega ministra leta v Evropi 2005.

Dr. Andrej Bajuk je po prejemu nagovora zbrane. Zahvalil se je uredništvu The Bankerja. „To priznanje razumem kot priznanje dosežkom Slovenije na področju javnih financ v letu 2005“ je dejal. Opisal je delo vladne koalicije na gospodarskem, finančnem in tudi davčnem področju. „Zavedam se, da to ni delo enega človeka, vesel sem tega priznanja. Vem, da to ni priznanje samo eni osebi, marveč celotnemu ministrstvu za finance in mojim sodelavcem, katerim se ob tej priložnosti zahvaljujem. Predvsem pa je priznanje slovenski vladi, ki je znala te stvari uresničiti in držati besedo za stvari, za katere smo se zavezali“ je izjavil. Z besedami „ponosen sem na vse svoje sodelavce“ je dr. Bajuk zaključil nagovor.

Podelitve so se udeležili predsednik Državnega zbora, ministri, državni sekretarji, poslanci Nove Slovenije in evropska poslanca, predstavniki domačih in tujih medijev.

SLOVENCİ V ARGENTINI

RAZGOVOR: MINISTRE DR. MILAN ZVER

„Da bi se razdalje zmanjšale“

Ob priložnosti potovanja, ki ga minister za tolstvo in port RS, dr. Milan Zver opravlja v Argentini, smo mu pred odhodom in med obiskom stavili nekaj vprašanj. Tukaj njegovi odgovori:

Gospod Minister, kakšen je namen vašega obiska?

Osnovni namen je obisk naših izseljencev v Argentini, seveda pa imam dnevi red poln tudi z drugimi stiki, tudi z različnimi predstavniki republike Argentine. Predvideni so pogovori z ministrom za izobraževanje, znanost in tehnologijo g. Filmusom, z rektorjem univerze v Buenos Airesu dr. Jaim Etcheverryjem in pa še z nekaterimi drugimi. Tako bo tudi dvostranski, meddržavni vidik dobro poudarjen. Vsekakor pa se najbolj veselim srečanja z našimi rojaki, ki sem ji obiskal že pred dvanajstimi leti, leta 1994.

Kaj menite o pomenu osnovnošolskih in srednješolskega tečaja v Argentini in drugod po svetu?

Te te so izrednega pomena. Slovenija podpira različne tipe tol, tudi po Evropi, pri naših zamejcih, v različnih državah: Švici, Nemčiji ... Argentina je nekaj posebnega. Tu so leta in desetletja Slovenci sami brez pomoči matične države vzdrževali odlični šolski sistem. Bil sem presenečen leta 1994, ko sem na lastne oči in ušesa videl in slisal, kako se najmlajši pogovarjajo v izborni slovenščini, kako zares lep jezik je ohranila naša skupnost v Argentini. Če bi primerjal njihov odnos do lastnega jezika in kulture s Slovenci drugod po svetu, bi res lahko rekel, da so nekaj posebnega, zlasti v primerjavi z ZDA, Kanado in Avstralijo. Ravno zato bom ob obisku podelil vrsto didaktičnih in učnih pripomočkov za slovenske učence in učitelje. Skratka, izjemen pomen imajo za ohranjanje slovenske kulture te te po svetu.

Kakšno je zadržanje Slovenije do izseljenških šolskih sistemov, ki ne spadajo pod okrilje ministrstva, kot v Kanadi, Avstraliji in predvsem Argentini?

To so različni modeli za poučevanje materinščine v tujih državah. Tu v Argentini ste oblikovali res svojsten model, ki je bil zelo dober. Danes mora država bolj pomagati, kot je nekoč. Prej je bila država neprijazna do skupnosti v Argentini. Danes lahko pomaga tudi na gnotni način, predvsem z ucnim gradivom. Sam sem na tem potovanju prinesel večjo količino učbenikov za vaše te. Seveda to gotovo ni dovolj. Danes so potrebe večje. Matična država mora na vse načine podpirati ta prizadevanja in bo to tudi storila. Ob obisku želim ugotoviti tudi druge potrebe: ali so ti učbeniki za učenje slovenščine kot drugega jezika ustrezni, ali potrebujejo tudi slovenske učbenike za druge predmete. Želimo vzpostaviti oz. poglobiti sodelovanje tudi na drugih področjih. Recimo s poletno šolo slovenskega jezika. V prvi polovici avgusta bomo organizirali to šolo za otroke od 7. do 17. leta. Želimo tudi spodbuditi učitelje, da se udeležijo seminarjev,

da se intenzivneje povezujejo z osnovnimi šolami v Sloveniji in glede na to, da je sodobna komunikacijska tehnologija tako razvita, da se prek spletnih strani drugače povezujejo učenci med seboj in tudi z učitelji. Skratka želel bi, da so učenci v Argentini skupaj z učiteljskim zborom čim bolj integrirani z matično domovino.

Vedno bolj pereče je tudi vprašanje poučevanja slovenščine za otroke, ki tega jezika ne prejemajo zadostno v družini. Pa vidimo, da v Sloveniji obstojajo učbeniki z izhodiščem angleškega ali nemškega jezika, ne pa španskega, ki je za nas temeljni jezik.

Imate popolnoma prav. Mi moramo razviti v Sloveniji učbenik, ki naj služi za poučevanje Slovencev kot tujega jezika, ki pa upoteva kot izhodišče španščino. Vemo, da je vedno več otrok, ki jezika ne obvlada. Zavod za tolstvo Republike Slovenije že dela na tem in bomo to tudi izpeljali.

V stikih med matično domovino in našo skupnostjo je včasih opaziti, da se tudi v šolskih zadevah funkcionarji iz Slovenije obračajo na posamezne osebe, ne pa na krovno organizacijo in šolsko vodstvo. Ne bi bilo pozitivno, da bi obstojali neki stalni kanali dialoga na tem področju?

Gotovo je treba imeti vedno odprte neke kanale. Morda se je dogodilo, da je kdo krajši pot na tak način, da se je obrnil na privatno osebo. A jaz sem za to, da se te uradne poti odprejo in da to normalno funkcionira.

Dr. Milan Zver, vaš resor je tudi športni. Doslej sta bili v okviru civilne družbe izvedeni dve „svetovni prvenstvi“ izseljenških ekip v nogometu. Nekajkrat se je s strani argentinskih Slovencev govorilo o „izseljenških olimpiadah“ v raznih športih, kot imajo Izraelci svoje „Makabejske igre“. Ima ministrstvo kakšno predlog, kakšno mnenje v tej smeri?

O tej ideji sem lani govoril tudi s častnim konzulom RS v Buenos Airesu, g. Hermanom Zupanom, ki je bil na obisku v Sloveniji. Dogovorila sva se, da bova poskumala tudi na področju športa vzpostaviti tesnejše odnose in upam, da bo moj obisk prispeval k temu. Ravno o tej ideji sva se pogovarjala, o tovrstni olimpiadi. Mislim, da bi lahko Slovenija bolj aktivno, tudi materialno, podprla ta srečanja. Meni se je zdela ideja, o kateri sem takrat prvič slisal, zelo privlačna. Ne vidim vzroka, da ne bi Slovenija, ki ima po svetu pol milijona ljudi, omogočila takšnega srečanja na športni ravni. Šport je nek način integracije. Država sicer ne more vsega pokriti, je pa gotovo, da lahko pri tem sodeluje, soorganizira in sofinancira. Če se dogovorimo z argentinskimi Slovenci in še z ostalimi po svetu, da to naredimo, bo slovenska država to podprla. Tako bi lahko imeli neko olimpiado izseljencev.

Kaj pa neke vrste šolske olimpiade, kjer bi imeli tekmovanje v znanju med izseljenškimi dijaki?

Jaz za taka tekmovanja v tem primeru nisem preveč navdušen. Veste, v različnih državah obstojajo različni učni sistemi in bi tako tekmovanje lahko vzbujalo kakšne neprijetne občutke. Bolj se navdušujem za športna tekmovanja, ali pa za srečanja, kjer znanje ne bi bilo v ospredju.

Gospod minister, prosim še za zaključno misel.

Jaz bi želel, da bi se te kulturne in človeške razdalje med Argentino in Slovenijo še bolj zmanjšale. Sedaj imamo sodobno tehnologijo. Otroci lahko med seboj komunicirajo po elektronski poti, se pogovarjajo. To vezo

Srečanje z učitelji

V nedeljo, 5. marca je bilo prvo večje srečanje učiteljev in profesorjev slovenskih tol z ministrom dr. Zverom. Odvijalo se je v rezidenci slovenskega veleposlaništva v Argentini. Srečanje je vodila odpravnica poslov, ga. Jana Strgar. Poleg ministra sta bila prisot-

San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kas-telic.

Sledila je pogostitev vseh navzočih. Preden pa so se razšli, so prisotni navdušeno in ganjeno zapeli našo izseljenško himno "Slovenija v svetu".

Minister je prejemni dan

na tudi vodja kabineta Peter Debeljak in pooblašeni minister Vojislav Šuc, Direktor za Severno in Latinsko Ameriko in Caribe na Ministrstvu za zunanje zadeve RS.

Minister dr. Zver je v prisrčnem nagovoru orisal pogled domovine na našo skupnost in naše tolstvo, čestital učiteljstvu ob delu in žrtvi za slovenstvo in jih vzpodbujal naj v tem vztrajajo. Obljubil je pri tem vso podporo matične države.

Srečanje je z nekaj pesmi popestril pevski zbor iz

že obiskal Slovensko vas in tamkajšnjo Baragovo šolo. Sedaj bo odšel še v Rosario in Mendozo. Po povratku in uradnih srečanjih z argentinskimi oblastmi pa še Slovensko Pristavo in Prešernovo šolo. Prisoten pa bo tudi na otvoritvi srednješolskega tečaja, po katerem bo imel srečanje s profesorji in v nedeljo 12. na začetni proslavi slovenskih osnovnih tol, kateri so sledil nov sestanek z učitelji.

Minister se bo vrnil v Slovenijo v ponedeljek 13. marca.

bi morali poudariti veliko bolj, ker nam tehnologija vse to omogoča. Slovenijo lahko vi postavite za mizo. Te možnosti moramo izkoristiti. Vaša generacija in predvsem starejša je živela s Slovenijo v srcu in v spominu. So jo imeli radi, ker so jo doživeli. Mlajše generacije tega nimajo. Moramo ji poiskati nadomestek, da jo bodo imeli radi, da bodo radi prihajali v Slovenijo, čutili slovenske korenine. To pa danes ni lahko. Danes mladi oblikujejo identiteto na drugačne načine, ki so popolnoma neprimerljivi z našo generacijo ali pa s starejšo. Zato moramo poiskati načine, da bi jih integrirali v slovensko družbo. Moderna tehnologija in pa ta športna in družabna srečanja, o katerih smo govorili, so najboljši način, da mlade spravimo skupaj in jih povežemo med sabo in s Slovenijo.

Pogovarjala sta se: v Sloveniji Matjaž Merljak v Argentini Tone Mizerit

BRALI SMO

Razmišljanja o „Bajuklandu“

BOJAN GROBOVŠEK

(3)

Argentinska zgodovina je za kaj takega ustvarila ugodne razmere. Argentina, ki si te v zadnjem obdobju dejansko zaveda, da je del Južne Amerike, je zelo dolgo sebe dojemala kot podaljšek Evrope. Spričo tega in spričo nenehnih kriz je nastala kolektivna zavest, da so Evropejci, ki jih ostali svet imenuje Argentinec, v Argentini le začasno. Dolgo, pravzaprav zelo dolgo, Argentina ni bila nikjer. Bila je, in še danes je precej tako, planet Argentina. Nizki stopnji patriotizma in sodobnega občutka državnosti, ki je v Argentini opazno nižja kot v njenih sosednjih državah, so po prepričanju nekaterih doprinesli svoje tudi italijanski emigranti. Z njimi naj bi v Argentino prihajala -tako nekateri- italijanska brezbriznost do večje skupnosti, imenovane država. Argentini skratka ni uspelo, da bi postala talilni lonec evropskih emigran-

tov. Ostala je dežela Italijanov, Špancev, Irceev, Slovencev, Nemcev, Hrvatov, Libanoncev, Sircev in drugih ter njihovih klubov in kulturnih ustanov.

Vse to več ali manj dejansko drži. Kot je verjetno tudi res, da je socialna in politična zaprtost slovenske skupnosti posledično in občasno precej časa oteževala skupinsko integracijo ali pač integracijo posameznikov v širšo okolje. Istočasno pa so bile in še vedno so slovenske ustanove, obdane z nestabilnim svetom hitro se spreminjajočih in propadajočih vrednot, lahko varen socialni pristan za posameznika in družine.

Podobno velja za vse skupnosti v Argentini kot tudi velja za del slovenske skupnosti, ki svoje poreklo vleče iz časa izpred druge svetovne vojne. Gotovo pa je in drži, da je tisti del slovenske skupnosti,

ki vleče svoje poreklo iz časa po drugi svetovni, pa naj bodo razlogi in motivi za to takšni ali drugačni, pokazala in dokazala enkratno trdoživost. Zaradi te trdoživosti, ki temelji predvsem na zvestobi slovenski kulturi in jeziku, so Slovenci in Slovenija v Argentini neredko bolj prepoznavni ter spoštovani kot marsikje v Evropi. Zaradi te trdoživosti, ki je dočakala predvsem samostojno Slovenijo pa še njeno včlanitev v EU, je Slovenija v Argentini danes še toliko bolj razpoznavna. Vse to pa je v danšnjem času, ko se posameznik v ozračju zglobalizirane vrednostne plehkosti in zmedenosti ozira za nečim trdnjejim in trajnejim, povzročilo, da se v Argentini k slovenskim koreninam in ustanovam vračajo celo posamezniki, ki so te pred kratkim odkrili, da so sploh slovenskega porekla.

Čprav se v teh časih, ko naj bi bili vsi virtualni in „cool“, morda mnogim slini patetično, bi bilo prav, da se Slovenija občasno ne le simbolično pokloni vsem tistim, ki so skozi desetletja in praviloma prostovoljno in brezplačno v Argentini vzdrževali in skrbeli za pouk slovenščine,

za kulturna društva in njihovo dejavnost, za publikacije v slovenščini in nasploh za slovenske domove. Takih je bilo na stotine, in k takim vsekakor sodijo tudi slovenski duhovniki.

Občasna poročila in prikazi o „slovenskem argentinskem čudežu“ so v Sloveniji, kjer smo preokupirani predvsem s tem, da bi drugi Evropejci opazili slovenski čudež v Sloveniji, ki pa bo — oh, krivična Evropa — ostal zakrit vse dokler nas bosta razganjala neskrornost in lastna namitljena veličina, vendarle načela predstavo o tem, da so po drugi svetovni iz Slovenije v Argentino odšli izdajalci slovenskega naroda. To predstavo je seveda razmišljal nekdanji slovenski režim natanko vedoč, da je izdaja slovenstva, izdaja jezika in kulture blede in mučene matere Slovenije najhujši greh na lestvici slovenskih grehov. Kdor izda svojo mater Slovenijo je pač izdajalec, renegat in izrodek. Tako se je stoletja dolgo glasilo izročilo slovenske politične kulture z edipovskim vložkom. Le kakšni izdajalci pa so takšni, ki še po petdesetih letih tam daleč v pampi in pod Andi vztrajno učijo svoje

Nad. na 4. str.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Jesenice z okolico

FRANCI MARKEŽ

Iz čistega lokalpatriotizma bom začel opis krajev z Jesenicami. Rojen sem bil sicer v Ljubljani, a tega so bili krivi mama, ki so se ravno takrat mudili v slovenski prestolnici, meni se pa ni zdelo lepo, da ne bi bil pri mami ob slovesnem trenutku mojega prihoda na svet. (Mimogrede bi omenil, da je ob istem času in v isti bolnici zagledala luč sveta teta Matjaža Čeča, ki bo vso to pisarijo tiskal). Živel in rasel sem pa na Jesenicah — do 8. leta — in zato sem se vedno imel za meščana proletarskih Jesenic.

Mesto Jesenice leži v ozki dolini med strmo Mezaklo — z najvišjim vrhom Jerebikovec, 1593m — in Karavankami. Dolina je ravno toliko široka, da lahko teče po njej Sava Dolinka in da je speljana železnica in pa cesta, sedaj avtocesta. Tok Save in rude v bližini so omogočili, da se je tu razvilo železarstvo, ki se je začelo že v rimski dobi in je dalo svoj pečat Jesenicam, Jeseničanom in okolici.

Železno rudo so kopali v pobočju Karavank in tam postavili tudi fužine — nekdanj topilnica železa. Pozneje so predelavo rude prestavili v dolino, prvi ohranjeni zapiski o taljenju železne rude so že iz 14. stoletja. Sčasoma se je na Jesenicah razvilo največje slovensko središče za predelavo železne rude, s plavži (altos hornos) in valjarno železa. Pred 2. svetovno vojno je v železarni Jesenice — last Kranjske Industrijske družbe, KID — delalo čez 10.000 ljudi, ki so se vozili tudi od 30 km daleč, kar za tiste čase ni bilo malo.

Sedaj ni več plavžev, železarna ne obratuje več in so glavni obrat prenesli v sosednji Javornik, kjer proizvajajo jeklo v elektropečeh.

Na Jesenicah je tudi važno železniško križišče, ki je vhod v Slovenijo in na Balkan iz Zapadne Evrope, tu se pa potem proga odcepi ali proti jugu na Hrvaško in naprej do Carigrada (Istanbul) v Turčiji (tu je vozil slavni Orient-Exprers, iz Pariza v Carigrad), ali skozi bohinjski predor proti Italiji. Avtocesta je pa skozi 7 km dolg predor pri Hrušici povezana z Avstrijo in ostalo Evropo.

Čeprav Jesenice niso pomembna turistična točka, se peljejo skozi kolone turistov, iz juga proti Kranjski Gori in v območje Triglavskega Narodnega Parka, iz severa pa na jadransko obalo.

Prav iz Jesenic gre pa pot na Golico — 1835 m —, nižji vrh na Karavankah, katere pobočja so znana po belih narcisah — ključavnice jim pravimo domačini —, ki na pomlad pobelijo okolice senožeti. Na poti na Golico znano srečati močerada — vrste salamandra — in imamo krasen razgled na Julijske Alpe, s Triglavom na čelu. V Domu pod Golico se pa lahko odžejate in okrepčate to posebno, če naročite dobro zabeljene ajdove žgance s kislim zeljem. Imperdibles!

Iz naselja Planina pod Golico v Jeseniških Rovtahn je speljana sedežnica na Španov vrh, kjer so urejene smučarske proge. V bližini je tudi Javorniški Rovt, s stavbo nekdanje Zoisove pristave, z vklesano letnico 1641. Zois so bili lastniki rudnikov v teh krajih.

Planina pod Golico se je pred vojno imenovala Sveti Križ, s cerkvijo istega imena, ki jo je leta 1683 zgradila rudarjem družina grofov Bucellenijev, takrat lastnica jeseniških plavžev. Ta kraj je bil vedno priljubljena izletna točka Jeseničanov in cesta, ki pelje gor, je pozimi idealna za sankanje.

Na samih Jesenicah je par graščin, ki so jih v različnih dobach postavili lastniki plavžev. V graščini na Stari Savi je urejen muzej železarne, kamor spada tudi po vojni zaprta Savska fužinska cerkev in „kasarna“ — stavba, v kateri so bila svoj čas delavska stanovanja. V tem muzeju so shranjeni predmeti in dokumenti, ki prikazujejo razvoj rudarstva in železarstva od začetkov pa do najnovejših dob. V Kosovi graščini ima pa Muzej Jesenice zbirko o razvoju delavskega gibanja. Tam so tudi dokumenti o nemški zasedbi in terorju. Seveda ne manjka podatkov o tkz. „NOB“, pozabili so pa na dokumentacijo, kako so v bivših nemških zaporih po maju 45 partizani mučili in pobijali tiste, ki so odklanjali komunizem. Po „čudnem“ naključju je izginil tudi seznam vpisanih v nemški Volksbund, — prostovoljni (?) vpis za nekako nemško državljanstvo — na katerem so manjkali nekateri vidni „narodni izdajalci“, vpisani so pa bili seveda med prvimi, vsi vodilni gorenjski komunisti. Prav tako so bili njihovi otroci prvi pri Hitlerjugend.

Ne smemo pa končati tega opisa ne da bi omenili, da so bili Jeseničani dolga leta nesporni slovenski in jugoslovanski prvaki v hokeju na ledu — dokler ni ljubljanska Olimpija pokupila vseh igralcev.

ln da je bil Jeseničan Dinko Bertancelj, prvi slovenski Himalajec in Jeseničana tudi prva dva dokazana Slovenca, ki sta preživela in delala več kot leto dni na Antarktiki, Dinko in pa pisec teh vrstic.

Glasbeno in literarno obarvana predstavitev Argentine

Festival argentinske kulture v Cankarjevem domu (CD) bo med 20. marcem in 21. majem ponudil nekaj prvovrstnih glasbenih dogodkov, ob tem pa ne okrog le mize, literarne delavnice in predavanja ter razstavo portretov pisateljev priznane argentinske fotografije Sare Facio. Program festivala sta predstavila vodja programa jazza, etno in druge glasbe CD Bogdan Benigar ter vodja kulturnovzgojnega in humanističnega programa CD Barbara Rogelj.

V Glasbenem delu festivala želijo čim celoviteje predstaviti raznolikost argentinske glasbe ter obenem enakovredno predstaviti tako glasbenike, ki ustvarjajo v Argentini, kot tiste, ki ustvarjajo v argentinski diaspori. Festival bo v

Ljubljano privabil glasbenike, kot so harmonikar Chango Spasiuk, pevka Mariana Baraj, pevec Cristobal Repetto in zasedba Bajofondo Tangoclub.

Barbara Rogelj je na področju literature napovedala literarni večer s pisateljico Vlado Kociancich, večer z naslovom Sto let samote, posvečen ustvarjanju Gabriela Garcie Marqueza, literarni večer z Antoniom Martinom Rodetom in večer, posvečen življenju in delu Jorgeja Luisa Borges. Okrogla miza, ki jo pripravljajo v sodelovanju z založbo Družina, bo posvečena življenju in literarnemu ustvarjanju slovenskih izseljencev v Argentini, Marko Jensterle pa bo predaval o sodobni argentinski književnosti.

Umrli je dr. Emilijan Cevc

Na svojem domu v Ljubljani je po dolgotrajni bolezn umrl umetnostni zgodovinar dr. Emilijan Cevc. Leta 1920 v Kamniku rojeni akademik je poznan predvsem po proučevanju srednjeveške umetnosti na Slovenskem. Je avtor knjig Srednjeveška plastika na Slovenskem, Poznogotska plastika na Slovenskem in Kiparstvo na Slovenskem med gotiko in barokom ter knjige o gotskem slikarstvu v zbirki Ars Sloveniae, zgoščen pregled umetnostnega razvoja na Slovenskem od naselitve do impresionizma pa je podal v knjigi Slovenska umetnost.

Cevc je pri raziskovanju umetnostne preteklosti slovenskega ozemlja uporabljal poglobljeno umetnostno-geografsko metodo, ki mu je narekovala predvsem študij spomenikov na terenu in primerjave z umetnostjo sosednjih dežel, zlasti Furlanije in Avstrije ter Bavarske, Češke in Madžarske.

Poleg več specialnih študij o arhitekturi, slikarstvu in ikonografiji v obdobju srednjega veka je napisal vrsto del - člankov, katalogov in monografskih publikacij, v katerih je med drugim obravnaval romansko kapelo na Malem gradu v Kamniku, umetnost reformacije na Slovenskem in Valvasorjev umetniški krog. Del raziskav je posvetil umetnostni situaciji Benetke Slovenije in zvezam s furlansko umetnostjo.

Moderno umetnost je spremljal z esei in kritikami ter uvodi v razstavne kataloge. Sodeloval je na številnih mednarodnih kongresih in strokovnih srečanjih v domovini in na tujem.

Za svoje delo je leta 1984 na Dunaju prejel mednarodno Herderjevo nagrado, leta 1997 Steletovo nagrado Slovenskega konservatorskega društva in leta 2001 nagrado Izidorja Cankarja, ki jo podeljuje Slovensko umetnostno-zgodovinsko društvo. Med nami je predvsem poznan po svoji medvojni zbirki Preproste stvari.

Razmišljanja o „Bajuklandu“

Nad. s 3. str.

otroke, vnuke in neslovensko govoreče soproje slovenščine in jim razlagajo, da je tam pod Triglavom njihov dom!? Le kakšni izdajalci slovenstva pa so takšni, ki tam daleč v pampi in pod Andi že več kot petdeset let reproducirajo in celo producirajo slovensko literaturo in poezijo!?

Čas in demokratizacija sta v Sloveniji precej načela nekoč povsem izključujoče odklonilne predstave o slovenski emigrantski skupnosti v Argentini. Čas in demokratizacija v Sloveniji pa sta na drugi strani vsaj pri nekaterih pripadnikih slovenske politične emigracije — precej bolj pa pri njihovih potomcih — načela nekdanje predstave, da so v Sloveniji ves povojni čas vladale sovjetskemu gulagu in za časa Stalina podobne politične in gospodarske razmere. Pod vprašaj so prišle nekdanje predstave o tem, da Slovenci v Sloveniji prav v nobenem povojnem obdobju niso bili zadovoljni s svojim življenjem. Precej so se razblinile nekdanje predstave o tem, da je vsakdo, ki prihaja iz Slovenije in ni uradno „njihov“, del nekatere vesoljne in večne udbovske zarote.

Čas in demokratizacija pa ne vedno nista povsem spremenila slovenske nravi in politične kulture, ki je obenem proizvod naše zgodovine, ta pa se ni začela v letu 1945.

(Konec prihodnjic)

Kaj je pravzaprav bolezen norih krav?

PROF. DR. KLAVDIJA V. BAVEC

Že davnega leta 1732 se je v Evropi pojavila bolezen ovc. Statistike tistih časov povedo, da se je samo v Veliki Britaniji okužilo 30% ovc. Bolezen se je razširila tudi po Aziji in Ameriki. Širila se je po pamirskih okuženih s placentami bolnih ovc. To bolezen so imenovali „scrapie“ ali „kontrunov tek“, njene karakteristike pa so nevrološke značaja: kar povzroča tresenje, izgubo koordinacij, živčnost in srbečico.

Šele leta 1936 sta dva francoska veterinarja odkrila partikulo, ki deluje na centralno živčevje in povzroča omenjene simptome.

Leta 1986 so se pa na manjši kmetiji v Surrey v Angliji, pojavile krave z nevrološkimi simptomi: niso koordinirale svojih gibanj, niso imele moči v nogah in njihovo čudno obnašanje je bilo značilno v izbegavanju. Epidemija se je kar hitro razširila. Kaj je bilo temu povod? Raziskave so pokazale, da se je bolezen pojavila po kostni in mesni moki iz okuženih ovc, s katero so krmili te krave.

Angleška vlada je bila prisiljena leta 1988 prepovedati izvoz govejega mesa. V letu 1993 so v Angliji na teden prijavljali tudi do 1000 obolelih krav. V naslednjih letih so prijavljali

bolne krave tudi po drugih državah in se celo na Malvinskih otokih je bil en primer. Ta bolezen pa se ni omejila samo na krave in ovce. Sicer v redkih primerih je okužila celo bizona, jelena, mulo, kozo, pumo, mačka in tudi eksotične ptice v Angleških živalskih vrtovih.

OBSTOJAO PODOBNE BOLEZNI PRI ČLOVEKU?

Da, obstojajo. V 50. letih prejšnjega stoletja sta doktorja Gajdurek in Zigas odkrila bolezen imenovano „Kuru“ ali „vesela smrt“, katere značilnost je paraliza in izguba gibljivosti, kateri sledi hitra smrt. To je primer med kanibali na Novi Gvineji. Primerjavali so človeške mikroskopične možganske motnje s Kuru in te z ovčjimi, s Scrapiem - rezultat je zelo podoben. Kuru, kakor tudi živalske bolezni, predstavlja vrsto bolezni, ki se imenujejo „prionas“. Te bolezni povzročajo ena majhna partikula imenovana „prion“ (to je prote-in, ki se nahaja v možganih in tudi v mišičevju), ki v določenih okoliščinah spremeni svoj ustroj in se nameni v velikih količinah, kar povzroči bolezen. Bolj pogosta bolezen „prionica“ v človeku je Creutzfeldt Jacobova bolezen in sicer en primer na en milijon prebivalcev. Pojavi se z

nevrološkimi motnjami, kot so motorne motnje, mišična otrdelost, pomanjkanje koordinacije v gibanjih in pa norost, ki napreduje v manj kot dveh letih.

LAHKO BOLNA KRAVA PO-VZROČI BOLEZEN ČLOVEKU?

Lahko. 1996 (leto v katerem se je pojavila tudi ptičja gripa na Kitajskem, a v tem primeru bolezen povzroča z virusom), so v Edinburgu zabeležili deset primerov obolelih ljudi, ki so se po vsej verjetnosti okužili z mesom bolnih krav. Pojav je bil podoben, čeprav ne enak bolezni Creutzfeldt Jacobu, so pa to poimenovali kot novo varianto Creutzfeldt Jacob (nvCJ). To je tipična bolezen mladih, ki je do konca leta 2005 prizadela 158 oseb v Vel. Britaniji, 14 v Franciji, 4 na Irskem, 1 v Španiji, 1 na Nizozemskem, 1 na Portugalskem, 1 v Združenih državah, 1 v Kanadi, 1 na Japonskem in 1 v Saudijevi Arabiji. Zaradi uspešne epidemijolotke kontrole, število bolnih z nvCJ upada (vrhunec je dosegla leta 2000) a kljub temu obstoja možnost, da je še število posameznikov, ki so v dobi od okužbe do izbruha bolezni (inkubacije). V tem času se predpostavlja možnost prenosa od človeka na človeka potom krvi. Do sedaj se v Sloveniji kakor tudi v Argentini ne ni pojavil noben primer.

Če želite več informacij, lahko zaprosite na

e-mail: drabavec@intramed.net.ar

NOVICE IZ SLOVENIJE

NEKAJ ŠTEVILK

Po nizkih stopnjah rasti v preteklih π irih mesecih je bila februarja rast cen nekoliko občutnejša. Cene življenjskih potrebščin so se po podatkih državnega statističnega urada na mesečni ravni zvišale za 0,4 odstotka. V primerjavi z lanskim februarjem so bile cene višje za 2,2 odstotka.

Stopnja brezposelnosti v Sloveniji je po anketi o delovni sili, ki temelji na mednarodno usklajenih opredelitvah ILO in Eurostata, v lanskem zadnjem četrtletju znašala 7,2 odstotka. V zadnjem četrtletju lani je bilo v Sloveniji od skupaj nekaj več kot dveh milijonov prebivalcev aktivnih 1.028.000, od tega delovno aktivnih 953.000, brezposelnih pa 74.000.

V Sloveniji se je povečalo obrtnih obratov v preteklem letu povečalo za 0,7 odstotka. Konec leta 2005 je bilo v obrtni register vpisanih 47.813 obratov, od tega 83,7 odstotka samostojnih podjetnikov in 16,3 odstotka gospodarskih družb.

JURČIČEVA NAGRAJENCA

Letosnja Jurčičeva nagrajenca sta publicistka in časnikarka Dela Ženja Leiler ter znanstvenik, sociolog in publicist Matej Makarovič.

Ženja Leiler je od svojega vstopa v medijski prostor pred poldrugim desetletjem do danes prehodila dosledno in prepoznavno pot, je zapisano v utemeljitvi. Je odlična poznavalka številnih umetniških zvrsti od filma in gledališča do sodobnega plesa in literature. Njena posebna odlika je, da v svojih besedilih dogajanja in premike osvetljuje v širšem družbenem in hkrati globljem duhovnem kontekstu.

Matej Makarovič, znanstvenik, sociolog in predavatelj na Fakulteti za družbene vede, je v zadnjih letih s svojimi članki v Delu, reviji Ampak in Demokraciji izrazilo posegel v družbeno življenje. Je eden redkih znanstvenikov, ki znajo svoja raziskovalna spoznanja preliti v razumljivo in privlačno publicistiko. Je svež, izstopajoč in pomemben publicističen glas sodobne Slovenije, pravi utemeljitev. Nagrado podeljuje istoimenski sklad za posebne dosežke časnikarjem, urednikom in publicistom.

PO SVETU

PALESTINSKI PARLAMENT

Palestinski parlament se je sestel na prvem zasedanju po zmagi skrajnega gibanja Hamas na januarskih parlamentarnih volitvah. Zasedanje je odprl novi predsednik parlamenta, sicer poslanec Hamasa Aziz Duvejk, ki so ga na položaj izbrali na ustanovnem zasedanju 18. februarja. Palestinski zakonodajni svet razpravlja o vrsti predsedniških odlokov, ki jih je tik pred razpustitvijo sprejel prejšnji parlament. Med drugim gre imenovanje predstavnikov gibanja Fataha na glavne položaje v vladi, odhajajoči parlament pa je predsedniku Mahmudu Abasu tudi podelil pristojnosti za imenovanje devetih sodnikov ustavnega sodišča.

JEDRNI IRAN

Generalni direktor Mednarodne agencije za jedrsko energijo Mohamed El Baradej je ob začetku zasedanja Sveta guvernerjev te ustanove izrazil optimizem, da bi se lahko prišlo do napredka v sporu z Iranom glede njegovega jedrskega programa. Če bi se to zgodilo, Varnostnemu svetu Združenih narodov ne bi bilo treba ukrepati. Svet guvernerjev sicer skoraj zagotovo odločitve o Iranu ne bo sprejel. Zelo verjetno pa bo potrdil odločitev s 4. februarja, da se iransko vprašanje preda v obravnavo Varnostnemu svetu. Slednji bi lahko proti Iranu uvedel tudi ukrepe, vendar pa bo to zaradi neenotnosti glede tega vprašanja med stalnimi članicami za zdaj težko doseči.

NEMIRNA FRANCIJA

Zgornji dom francoskega parlamenta je odobril sporni predlog zakona o enakih možnostih, ki uvaja pogodbo o prvi zaposlitvi. Predlogu, ki bi podjetjem omogočil, da v prvih dveh letih zaposlitve brez razloga odpustijo prvič zaposlene delavce, mlajše od 26 let, nasprotujejo sindikalne, študentske in gimnazijske organizacije, ki so zaradi tega v torek pozvale k množičnim protestom. Protesti bodo potekali v več kot 120 občinah, spremljale pa jih bodo stavke v javnem prevozu, zračnem prometu, polah, portah in zavodih za zaposlovanje. Zaradi zakona pa že protestirajo študentje v 20 od 88 francoskih univerz.

V IRAKU GORI

Iraške politične stranke so vmesno obdobje izbrabile za dogovarjanje glede nove vlade, a brez uspeha. Parlament je podobno kot ljudstvo razklan na šite in sunite. Šiiti, za novega premiera predlagajo sedanjega predsednika vlade al Džafarija, suniti skupaj s Kurdi in šte nekaterimi političnimi skupinami pa temu nasprotujejo. Razkol med stranema se zdaj odvija tudi na ulicah iraških mest. Mednarodna skupnost se boji, da bo nasilje preraslo v državljansko vojno. V Bagdadu je v ponedeljek znova eksplodiral

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI BUENOS AIRES

V nedeljo 11. marca bo 17. letnica kronanja sv. Očeta Pija XII za papeža. Tudi Slovenci na področju Vel. Bs. Airesa se bodo spominjali te obletnice, kakor tudi papeževe 80. letnice. **Ob 10.15 uri dopoldne bo v kapeli sv. Frančiška Saleškega, ulica Belgrano 3883**, v Bs. Airesu, **slovesna zahvala služba božja**. Po maši bo slovesen „Te Deum“ v zahvalo Bogu, da je dal Kat. Cerkvi tako velikega papeža in ga ohranil toliko let pri moči in zdravju.

Pri maši se bodo slovenski rojaki spominjali v molitvi tudi ljub. škofa dr. Gregorija Rožmana, ki bo jutri — petek 9. marca — dopolnil 73 let življenja, 12 marca bo pa praznoval god svojega sv. patrona. **S svojo navzočnostjo pri zahvalni službi božji izpričajmo svojo zvestobo svetemu Očetu in svojo ljubezen ter hvaležnost svojemu škofu!**

NASTOPA DIRIGENTA MARIJANA ŠIJANCA

Buenosaireška mestna občina je počastila dvestoletnico Mozartovega rojstva z dvema simfoničnima koncertoma, ki ju je dirigiral naš rojak g. Marjan Drago Šijanec.

Prvi koncert je bil 27. januarja, t. l. prav na dan dvestoletnice Mozartovega rojstva. Bil je na prostem v mestnem anfiteatralnem gledališču. Nastopili so solisti, zbor in orkester gledališča Colon. Izvajali so Mozartovo simfonijo št. 39 (Labodji spev) in Mozartov Requiem.

V istem gledališču je bil 6. februarja zvečer Mozartov festival ob sodelovanju simfoničnega orkestra mesta Buenos Aires. Izjavili so uverturo Don Juan, Serenado za 2 orkestra, Klavirski koncert v D molu za klavir in orkester ter Simfonijo št. 40.

Številno občinstvo na obeh koncertnih prireditvah je dirigenta g. Marjana Draga Šijanca za uspeła umetniška večera nagradilo z odobravanjem. Tudi glasbeni kritiki v buenosaireških listih so o njem prinesli ugodna poročila.

Pouk v slovenskih tečajih. Zaradi otroške paralize, ki se širi v nekaterih okoljih slovenskih tečajev, je do preklica prekinjen pouk v naslednjih šolskih središčih: Buenos Aires, Moron, Ramos Mejia, San Justo in San Martin. Pričetek pouka bo javljen pravočasno, ko bodo to dopuščale razmere. **Mladinski odsek Društva Slovencev.**

Svobodna Slovenija, 8. marca 1956 - št. 10.

avtomobil bomba, pri čemer je bilo ubitih najmanj šest ljudi. V drugih napadih po državi je bilo ubitih še sedem ljudi. Napadi so se pomnožili po napadu na eno najpomembnejših šolskih mest v Samari pred dvema tednoma.

NAPREDOVANJE NA KITAJSKEM

Kitajski ljudski kongres je v Pekingu začel svoje letno zasedanje, ki naj bi se končalo 14. marca. Na njem sodeluje približno 3000 poslancev, uradno pa ga je odprl predsednik kitajskega parlamenta Wu Bangguo. Po otvoritvenem govoru je letno poročilo podal kitajski premier Wen Jiabao in v njem napovedal je gospodarsko rast v državi. Kitajska tako namerava letos zvišati vlaganja v podeželje, izboljšati socialni sistem, znižati porabo energije ter zmanjšati uničevanje okolja.

SVETA DEŽELA

Izraelski predsednik Moše Kacav je obsodil petkov napad na Baziliko oznanjenja v Nazaretu. Poudaril je, da bo Izrael še naprej z vso močjo ščitil sveta mesta vseh veroizpovedi v državi. Predstavnike vseh veroizpovedi je tudi pozval, naj se zavzamejo za pomiritev strasti in dejal, da pretresljivi dogodek ne sme skaliti dobrih odnosov med judi in kristjani. Kot je znano, so v petek med maso v baziliki izbruhnili nemiri, v katerih je bilo po navedbah izraelskih medijev lažje ranjenih več policistov in protestnikov.

ZIMSKA OLIMPIJADA

Kdaj do kolajne?

Še pred holivudskim zaključkom letonjih zimskih olimpijskih iger v Torinu so se v slovenski športni areni začeli dvigati glasovi. Zakaj? Ker se niti enkrat ni dvignila slovenska zastava, kaj šele, da bi se slitala slovenska himna!

Če na hitro pregledamo najboljše rezultate (na prvih desetih mestih), najdemo med posamezniki Petro Majdič z največ uvrstitvami: v šprintu 8., v teku na 10 km 6. in še 11. mesto v zasledovanju.

V ženskem veleslalomu se je Ana Drev povzpela na 9. mesto.

V deskanju sta 6. in 7. mesto dosegla Dejan Kozir in Rok Flander. Če nista prišla do medalje (katerih je Kozir kar navajen), je to po zaslugi dveh bratov, ki sta ju v četrtfinalih izločila, sama pa dosegla prvi dve mesti.

Ekipno je bilo tudi nekaj dobrih uvrstitev. Biatlonke (Tadeja Brankovič, Teja Gregorin, Dijana Grudiček, Andreja Koblar) so prišle do 6. mesta; moški (Klemen Bauer, Janez Marič, Janez Ožbolt, Matjaž Poklukar) pa do 10. Tudi na veliki skakalnici so ekipno Rok Benkovič, Jernej Damjan, Robert Kranjec, Primož Peterka, Jure Šinkovec) dosegli boljše položaje, kot posamezno: bili so 10.

In kje so bili izpadi? Vsi upi so bili položeni v izvajanje Tine Maze v alpskem smučanju, a je popolnoma odpovedala. Zanj neprimeren sneg, pomanjkljiva oprema in mentalni pritisk so naredili svoje. - Tudi med skakalci so bila imena, ki so v sami konici: Benkovič, Kranjec, Damjan, Peterka ... — a nič!

Kar je bilo, je bilo; sicer pa bodo čez štiri leta nove igre. Začeti bo treba že zdaj!

ZADNJI REZULTATI 24. FEBRUAR:

Veleslalom (članice): V tekmi, od katere so mnogi pripisovali največ možnosti za slovensko medaljo, se v močnem sneženju in slabi vidljivosti Tina Maze tudi tu ni izkazala: prvi tek je končala na 10. mestu, v končni uvrstitvi pa dve mesti nižje in zaostala tudi za Ano Drev. Drevova je s četrtrim časom druge vožnje s sedemnajstega napredovala na odlično deveto mesto, kar je njena najboljša uvrstitev.

Teki, 30 km prosto (članice): Petra Majdič je imela smolo, da bi se na novo uvrstila med deseterico. Po dobri tretjini 30 km proge je bila še vedno v vodilni skupini, nato pa jo je na mestu, kjer tekmovalcem nudijo napitke nesprenito zrušil nemški trener in Petra je povsem izgubila stik z najboljšimi ter osvojila štirinajsto mesto. Maja Benedičič najdaljše preizkumje v programu deklet ni končala.

25. FEBRUAR:

Biatlon, skupinski štart (članice): Teja Gregorin je dospela 19.

Slalom (člani): Oba slovenska tekmovalca sta po prvem teku izboljšala svoji poziciji. Drago Grubelnik je bil najprej 19., končno pa 13. Bernard Valič pa je z 22. napredoval na 19. mesto. Aleš Gorza in Mitja Valenčič sta odstopila že med prvim tekom.

26. FEBRUAR:

Teki, 50 km prosto: Nejc Brodar je bil 31., Jože Mehle pa 55.

OSEBNE NOVICE

Krst

V soboto, 4. marca, je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Katja Zupanc**, hčerka Danija in Nevenke roj. Godec. Botra sta bila Gabrijel Zupanc in Veronika Godec. Krstil je delegat dr. Jure Rode.

Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Poroka

V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi sta se v soboto 4. marca poročila **lic. Silvia Bratuž** in **Miguel Angel Muñoz**. Za priče so bili njuni starši. Poročil pa ju je g. Jože Bokalič CM.

Novoporočencema iskreno čestitamo in želimo mnogo sreče!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**

Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit / **Sodelovali so še:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Franci Markež, Bojan Grobovšek, Matjaž Merljak, Marko Vombergar, Klavdija V. Bavec. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „*Eslovenia Libre*“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „*Antonio Mizerit*“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / *Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar*

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Añich, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

7. marca 2006
1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 199,3 SIT

Kinta Sloga

sporoča, da bo zaključek poletne sezone v nedeljo, 12. marca.
Kinta bo odprta tudi med letom, od torka do nedelje. Od torka do petka za člane vstop prost, za nečlane \$ 2.- Ob sobotah, nedeljah in praznikih vstop za člane \$ 2.-; za nečlane \$ 5.-

OBVESTILA

ČETRTEK, 9. marca:
Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16. uri v Slovenski hiši.

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši

PETEK, 10. marca:
Začetek vaj Mehanega pevskega zbora San Justo ob 20.30 uti v našem domu. Vabljeni novi pevci.

SOBOTA, 11. marca:
Popravni izpiti (ob 14.30), **vpisovanje** (ob 17.) in **začetna sv. maša** (ob 18.) slovenskega srednjemolskega tečaja RMB v Slovenski hiši.

Predavanje dr. Andreja Finka „Visokomolski študij in osebna formacija“ za mladino, ki je že zaključila srednjemolski tečaj, ob 20. uri v Slovenski hiši.

Razgovor z ministrom dr. Milanom Zverom pri Slovenski kulturni akciji, ob 20.30 v obednici Slovenske hiše.

NEDELJA, 12. marca:
Otvoritev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši z začetkom ob 16. uri.

PETEK, 17. marca:
Srečanje našega Medorganizacijskega sveta s parlamentarno komisijo RS, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 18. marca:
Začetek pouka v naših osnovnomolskih tečajih.

NEDELJA, 19. marca:
V Slomškovem domu po maši občni zbor.

PETEK, 24. marca:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 25. marca:
Redni pouk na srednjemolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 26. marca:
Občni zbor društva Slovenska vas ob 9.30 v Hladnikovem domu. Nato ob 12.30 **Malgarški asado.**

Občni zbor v našem domu v San Justo, po maši. Opoldan **kosilo krajevnega odseka Zveze slovenskih mater in žena.**

Kardinal Rode v Sloveniji

Novoimenovani kardinal Franc Rode je v pogovoru za najnovejšo številko Družine med drugim govoril o spremembah v njegovi službi po kardinals-kem imenovanju. Odzval pa se je tudi na povabilo ljubljanskega nadškofa in metropolita Alojza Urana za obisk Slovenije; za datum tega obiska je bila določena binkočna nedelja, 4. junija.

Na vprašanje, kaj kardinalsko imenovanje konkretno spreminja v njegovi službi prefekta kongregacije ustanov posvečenega življenja in družb apostolskega življenja, je Rode odgovoril, da se spreminja njegova zunanost - drugačen talar, drugačna, škrlatna barva; zatem pa pri papeževih mašah, pri obredih v baziliki sv. Petra oziroma v Vatikanu bo imel drug status oz. položaj. „Zlasti pa, če papež umre in ne nisi star 80 let, si med volivci njegovega naslednika.“ Poleg tega imenovanje prinaša tudi več dela na različnih področjih.

Po podelitvi naslova, po konzistoriju, so namreč vsakemu kardinalu dodeljeni ne nekateri dikasteriji, nekatere kongregacije, katerih član postane. Rode je sedaj član kongregacij za bogoslužje in za škofo ter

član papeškega sveta za kulturo. Verjetno pa mu bo „padlo“ ne kakšno imenovanje, tako da bo dela več, je pojasnil Rode. Po njegovih besedah je sicer največ dela na kongregaciji za škofo, kjer so se vsakih 14 dni, tudi vsak teden, in nanje se je treba dobro pripraviti.

Na vprašanje, kako to, da nekateri voditelji vatikanskih dikasterijev, za katere se je govorilo, da bodo postali kardinali, to niso postali, je Rode odgovoril, da gre tu za ugibanja. To pomeni najbrž, da papež ni hotel prekoračiti števila 120 kardinalov volivcev, druga razlaga za neimenovanja pa je to, da bo število papeških svetov s sedanjih enajst zelo verjetno skršeno na precej manj; da jih bo mogoče ostala polovica ali pa ne polovica ne. Že nekaj časa je, ker papež ne imenuje več nikogar na nekatere vodilna mesta v svete, morda je to znamenje, da ima papež, kot se govori, namen preurediti kurijo, je pojasnil Rode.

Na vprašanje, ali morda zdaj o sebi razmišlja kot o najvplivnejšem Slovincu v svetu, je Rode odgovoril, da si s takimi vprašanji ne beli glave, dejansko pa je to zelo vplivno mesto. „Že to, da je pod mojo pristojnostjo milijon redovnikov in redovnic po vsem svetu in da gre iz te pisarne vsak dan denimo 15 ali 20 pisem z mojim podpisom, nekaj pomeni tudi za Slovenijo. Za Slovenijo je to pomembno. Tu pa si tudi v stalnem stiku z mnogimi vplivnimi ljudmi po svetu, kot so predstojniki redovnih skupnosti, rektorji univerz,

Drobničevo ravnanje

Dejanje ministra za delo, družino in socialne zadeve Janeza Drobničja v državnem zboru je premier Janez Janša ocenil kot nepriemerno. Ob tem je premier tudi zanikal govorice, da bi se z Drobničem pogovarjala o njegovi zamenjavi.

Kot je znano, je Drobnič v tork na vprašanje novinarke TV Slovenija, ali od Janše pričakuje predlog za zamenjavo, precej grobo odrinil mikrofona. Čez nekaj trenutkov se je za dogodek opravičil in dejal, da so bila novinarčina vprašanja pod kritiko. V poslanski skupini SDS pa so obsodili ravnanje ministra Drobničja. Ob tem so izrazili pričakovanje, da se minister „najmanj brezpogojno javno opraviči“, od predsednika vlade Janeza Janše pa, da ga bo javno obsodil.

CAROCOCINA.COM
CATERING
Kvalitetna kuhinja
Tel.:4720-0038 / Cel.: 15 5743-2360
www.carococina.com
Chef Carolina Potočnik

Začetek pouka slovenskih osnovnomolskih tečajev

bo v soboto 18. marca 2006, in sicer:

ABC po slovensko ob 9:30
Balantičeva šola ob 8:15
Baragova šola ob 8:00
Jurčičeva šola ob 8:15
Prešernova šola ob 8:30
Rožmanova šola ob 8:15
Slomškova šola ob 8:15

Aljaževa šola in ABC v Bariločah, ter Ciril-Metodova šola v Mendozi, po dogovoru.

Začetna prireditev slovenskih osnovnih šol

v nedeljo, 12. marca 2006, v Slovenski hiši

ob 16,00: sv. maša na čast sv. Duhu
ob 17,30: skupni program v dvorani škofo Gregorija Rožmana.
Prisoten bo minister za šolstvo in šport Republike Slovenije, dr. Milan Zver.

S PESMIJO DO SRCA

Nastopajo molski otroci
Prostovoljni prispevki

Vsi lepo vabljeni!

Cooperativa de Consumo y Vivienda "CASTELLI" LIMITADA

Matrícula I.N.A.C.y M. N°6932
Castelli N°28 - 1704 Ramos Mejía
Provincia de Buenos Aires

CONVOCATORIA

De conformidad con lo dispuesto por el Art. 22 N de los Estatutos Sociales y de acuerdo al Acta n° 445 el Consejo de Administración de la Cooperativa de Consumo y Vivienda "CASTELLI" Ltda. convoca a los asociados a la Asamblea General Ordinaria que se realizará el día 19 de Marzo de 2006 a las 9.30 horas en la sede social, Castelli N°28 Ramos Mejía, Partido de La Matanza, Pcia. de Buenos Aires, para tratar el siguiente:

ORDEN DEL DIA

- Designación de dos asambleístas para suscribir el Acta de la Asamblea, según los Estatutos Sociales.
- Elección de la Comisión Escrutadora de tres miembros.
- Consideración de la Memoria, Inventario, Balance General, Estado de Evolución del Patrimonio Cooperativo Neto, Estado de Resultados, Anexos I y II e Informe del Síndico y el Auditor correspondientes al Ejercicio N° 35 iniciado el 1° de Enero de 2005 y finalizado el 31 de Diciembre de 2005.
- Elección de los miembros del Consejo de Administración según lo determinado por los arts. 18 y 27 de los Estatutos Sociales: por tres años: 3 Vocales Titulares; por un año: 5 Vocales suplentes.
- Elección de Síndico Titular y Síndico Suplente por el término de un año.

Ramos Mejía, 08 de febrero de 2006

EL CONSEJO DE ADMINISTRACIÓN

CONVOCATORIA SOCIEDAD COOPERATIVA NUESTRO HOGAR LTDA.

Matrícula N° 3939
Domicilio Legal: J. B. Justo 2025, piso 2° Capital Federal

De conformidad con lo previsto por el Estatuto Social y atento lo normado por el art. 47 y ccdtes. de la ley N° 20.337, convócase a los asociados a la Asamblea General Ordinaria para el día 26 de Marzo de 2006, a las 10.00 hs. en su sede social de la calle Hipólito Irigoyen N° 2756 de San Justo, Pdo. La Matanza, Pcia. de Buenos Aires.

ORDEN DEL DIA

- Designación de dos asociados para suscribir el Acta de la Asamblea, conforme al Estatuto Social.
- Elección de dos asociados para el escrutinio de votos.
- Consideración de Memoria, Inventario, Balance General, Estado, Anexos e Informe del Síndico, correspondientes al 48° ejercicio económico, cerrado al 31 de diciembre de 2005.
- Elección de dos asociados para consejeros titulares por el término de tres años.
- Elección de cinco asociados para consejeros suplentes por el término de un año.
- Elección del Síndico titular y Síndico suplente por el término de un año.

Buenos Aires, 5 de Marzo de 2006

El Consejo de Administración